

FARNÍ MĚSÍČNÍK

10. 5. 2009

5. nedele

velikonocní

Číslo: 6

Ročník: 14

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

Drazí farníci,

všude kolem nás rozkvetlo jaro a asi se všichni shodneme, že nejkrásnějším měsícem jara je květen. A to zrovna tenhle měsíc si zvolila Panna Maria pro to, aby se zjevila třem dětem ve Fatimě. Už dlouhá léta zasvěcuje církev tento čas zvláštním způsobem naší nebeské Mamince. Rovněž my v naší farnosti nechceme zapomenout na toto důležité období. Od úterka do pátku prožíváme v našem kostele spolu s našimi nejmladšími bratry a sestrami májové pobožnosti. Každou neděli v 15 hod. se chceme scházet na posvátné půdě našeho města u kapliček, soch a křížů, abychom společně vyprošovali požehnání pro Brumov-Bylnici, pro každou

rodinu, pro každého občana. Naším městem putuje od rodiny k rodině socha Panny Marie fatimské, a spousta lidí se znovu rozhoduje pro krásnější život s Bohem a druhým člověkem pod pláštěm Boží Matky. Přejí nám všem, abychom tento májový čas prožili nejkrásněji jak umíme. Ať každé kvítko a každý strom, nám připomíná nejkrásnější Lilií – Pannu Marii, a jako Ona byla vždycky ve své poslušnosti, pokoře, čistotě, laskavosti, vlídnosti a upřímnosti líbeznou vůni pro našeho nebeského Otce, tak i my se snažme napodobovat její příklad. Neboť žít jako Ona je tou nejpěknější úctou k Panně Marii.

O. Karel, MIC

Chraň si radost a pokoj svého srdce, je to důležitější než všechna vnější díla.

Kalendář		14. května - 13. června 2009				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
				14. sv. Matěj	15. sv. Žofie	16. sv. Jan Nepomucký
17. 6. neděle velikonoční	18. sv. Jan I.	19. sv. Petr Celestýn	20. sv. Klement Maria Hofbauer	21. Nanebevstoupení Páně	22. sv. Julie	23. sv. Jan Křtitel de Rossi
24. 7. neděle velikonoční	25. sv. Beda Ctihodný	26. sv. Filip Neri	27. sv. Augustin z Canterbury	28. sv. Emil	29. sv. Maximin	30. sv. Zdislava
31. Seslání Ducha sv.	1. sv. Justin	2. sv. Marcelin a Petr	3. sv. Karel Lwanga a druhové	4. sv. František Caracciolo	5. sv. Bonifác	6. sv. Norbert
7. Nejsvětější Trojice	8. sv. Medard	9. sv. Efrém Syrský	10. sv. Maxim	11. Tělo a krev Páně	12. sv. Jan z Facunda	13. sv. Antonín z Padovy

Radost v Duchu svatém

„V té chvíli zajásal v Duchu svatém – velebím tě Otče, že jsi skryl tyto věci...“ Radost v Duchu svatém není jen emoce, ale opravdová radost. „Toto jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby se naplnila.“ Ti, kdo převzali Krista do všech důsledků, převzali ho i s radostí. Svatý Petr mluví ze zkušenosti, když nám slibuje, „budete pak jásat nevýslovnou a zářivou radostí“. Svatý Augustin dosvědčuje, že našel „překypující radost“ – našel ji po třiatřicetiletém hledání po hospodách a mezi děvkami. Hledal a našel. Nemocným k radosti nepomohou sedativa, ale pomoci jim můžeme my. Je to naše ostuda, když u nás sílu a radost nenajdou a jdou ji hledat k sektářům. Tady se nedá nic předstírat. Není-li v nás radost, nemůžeme ji rozdávat. Je můj duchovní život radostný? Neodradil jsem svým smutkem nikoho od křesťanství? Nespokojuji se s polovičatostí? Zpívám s Marií Magnificat?

Je jen na mně, na co si udělám čas

Příznějme si, že lásku Boží málo prožíváme. Že na ni nemáme čas. Máme spoustu různých úkolů. Jo, ve středověku, tam na to čas byl! Celá vesnice chodila na roráty, v neděli nejen na mši svatou, ale odpoledne ještě na požehnání, neměli televizi, měli na to čas. Jenže oni neměli ani ty naše zlepšováky, které údajně šetří člověku čas. My je máme – a na co? Abychom byli uhonění? Nemluvíme o ateistech, ale o nás, o křesťanech. Nemáme čas Pánu Bohu poděkovat a on nás výslovně prosí „zůstaňte v mé lásce“! Kdo zůstává v Boží lásce, má nárok na to, aby zůstal i v Boží radosti. To všechno se můžeme naučit, je to přání Boží. Kdo by o radost nestál? Radost je cosi podstatného, co ke křesťanské víře patří. Jásat v Duchu svatém, to není záležitost povahová. Tomuto jáсотu a této radosti je možné se naučit, načerpat ji, stejně jako lze načerpat Kristův pokoj – jestliže udržujeme spojení se Zdrojem.

Nepřerušovat spojení

Je-li láska Boží energie, musím se snažit být trvale na příjmu a nesmím vypínat. Máme neomezenou možnost být se Zdrojem této lásky ve stálém spojení. Je nám k dispozici za všech okolností, jen nesmíme přerušovat spojení. Čím je tento kontakt pravidelnější, tím je dodávka energie lásky bezpečnější. Jsem-li denně spojen modlitbou se svým Bohem, jsem-li s ním spojen pravidelnou mší svatou a svatým přijímáním, nemůžu pochybovat o tom, že dodávka energie lásky bude taky pravidelná. „Kdo jí mé tělo, má v sobě život,“ říká Kristus. Zeptal jsem se mladé maminky s kočárkem, jestli má děcko pokřtěné. „Nemám, ale roste hezky, pane faráři.“ Roste. Když jsem byl v kriminále, byli tam se mnou stovky zdravých urostlých chlapů. Ti taky rostli dobře. To stačí?

Z knihy Ladislava Kubička, „Oslovuji?“

Naše farnost dnes

Z farních matrik - duben 2009

Pokřtěna byla: **Sára Ovesná**

Pohřbeni byli: **Josef Pagáč (1938)**
Karel Lysák (1951)
Anděla Chuchmová (1921)
Jaroslav Bařinka (1937)

POZVÁNKY

- Nedělní májové pobožnosti v přírodě – vždy v 15.00 hod.: 10. 5. kříž nad kostelem, 17. 5. kaple sv. Cyrila a Metoděje, 24. 5. kříž v Bylnici na Stráži, 31. 5. kříž v Bylnici Hliníkách.
- Městské muzeum na Podzámčí připravuje od 15. května 2009 výstavu unikátních dřevořezb pana Jaroslava Lišky. Více jak 130 exponátů, rozdělených do šesti tematických skupin, budou ozdobou muzea do konce října 2009. Deset největších prací pana Lišky zdobí kostel svatého Václava v Brumově. I ty spatří návštěvníci na velkoplošné televizi v muzeu na krátkém filmu. Slavnostní zahájení výstavy proběhne

v pátek 15. května 2009 od 17 hodin v prostorách městského muzea na Podzámčí. Muzeum je otevřeno denně, včetně soboty a neděle, od 9 do 12 hodin a od 13 do 17 hodin. SRDEČNĚ ZVEME!

- Sobota 23.5 v 18 hod. – Večer chval
- Vigilie před Sesláním Ducha Svatého se můžete zúčastnit 30. května v našem kostele.
- V sobotu 20. června se uskuteční již 14. ročník Hradních tónů. Motto letošního ročníku: „Máme naději v živém Bohu“ (1 Tim 4,10). Jako hosté vystoupí vám již známá slovenská skupina Lámačské chvály.
- Stále se ještě můžete přihlašovat na Pěší pouť na Svatý Hostýn!

Výsledky sčítání účastníků bohoslužeb 2009

Účastníků celkem 1066 z toho:
mše 7:30 - 372; mše 9:00 - 494;
mše 10:30 - 153; Sidonie - 47

Pro vaše příspěvky, připomínky a reakce na články zveřejněné ve Farním měsíčníku je tu připravena nově založená e-mailová adresa naší redakce redakce.fm@seznam.cz
Doufáme, že tuto možnost přivítáte a využijete.

Oslavy XXIV. Světového dne mládeže v naší diecézi

Při příležitosti oslav XXIV. Světového dne mládeže (5. 4.) se 4. dubna v Kroměříži konalo 7. diecézní setkání mládeže. Na toto setkání se vypravili i mladí z našeho děkanátu. Mottem byl úryvek z 1. listu apoštola Pavla Timoteovi (1. Tim 4,10): „ Máme naději v živém Bohu.“ K XXIV. dni mládeže napsal papež Benedikt XVI. poselství, které si můžete přečíst na <http://tisk.cirkev.cz/dokumenty>. Pro ty, co jsou zvědaví na to, jaké setkání v Kroměříži bylo, přinášíme několik příspěvků od účastníků z naší farnosti.

Autobusem jsme vyjeli společně s mládeží z Nedašova. Cestu směr Kroměříž jsme zahájili modlitbou s prosbou o ochranu a šťastný návrat domů. Díky mladým z Nedašova, kteří s sebou měli zpěvníky a kytaru, jsme zpívali skoro celou cestu.

Hned po příjezdu nás organizátoři nasměrovali až do sportovní haly ve Štěchovicích. Tam proběhlo zahájení setkání a představení všech děkanátů olomoucké arcidiecéze. Za každý děkanát byl zvolen jeden zástupce, který svůj domovský děkanát krátce představil. Náš valaškoklobucký se mohl pyšnit nejvíce bohoslovci (sedmi).

Po celou dobu setkání nás provázela schola Adorare ze Študlova. Při zahajující katechezi o. arcibiskup Jan Graubner mluvil mimo jiné i o aktuální hospodářské krizi. Po skončení jsme se všichni přesunuli do prostor Arcibiskupského gymnázia, kde jsme na trávě poobědvali z vlastních zásob. Ve dvě hodiny začaly různé workshopy = tvořivé dílny, přednášky a besedy se zajímavými hosty. Například přednáška „Žít doopravdy. Ale jak?“, kterou vedl P. Jaroslav Němec nebo „Svědectví víry a života zpěváka Jeremyho Campa“, kterou připravil jáhen z Valašských Klobouk Pavel Šupol.

Setkání jsme zakončili společnou mší svatou v chrámu sv. Mořice, kterou sloužil o. arcibiskup a koncelebroval o. biskup Josef Hrdlička. Otec Hrdlička nás svým kázáním vybízel, abychom se stali nosiči Božího slova a nebáli se jít s ním mezi lidi. Na této mši svaté bylo přibližně 1400 lidí.

Na cestě domů vládla skvělá atmosféra, zpívali jsme písničky, sdělovali si zážitky. Vraceli jsme se domů nadšení a duchovně povzbuzení.

A. D.

Spuštěn oficiální web papežovy návštěvy v ČR

22. dubna byly do provozu spuštěny webové stránky www.navstevapapeze.cz o přípravách na plánovanou návštěvu papeže Benedikta XVI. v České republice. Stránky si kladou za cíl informovat veřejnost o této významné události i nabídnout praktické informace k účasti na setkáních se Svatým otcem.

(<http://tisk.cirkev.cz>)

- Velkopáteční křížová cesta v přírodě/ foto Stanislav Floreš ml.

Petra, 17 let: „Na setkání se mi nejvíce líbila přednáška s P. Antonínem Krasusckim o odpuštění. Naučili jsme se jak odpouštět druhému, a že Pán nám odpustí i ty nejhorší nepravosti. Jenom se nesmíme bát přijít s s těmi těžkosti za ním. Dobrá byla i mše s kázáním o. Hrdličky za doprovodu Adorare, které mělo úžasné zpěvy. Jinak i atmosféra byla dobrá. Ačkoli vyzouvání v hale, kde byl začáteční program, mě teda moc neoslovilo. Potom to tam vonělo fakt úúúúžasně...“

Nikola, 15 let: „Mně se toto setkání moc líbilo. Je pěkné, když vidíš, kolik mladých je tak nadšených. Otec Graubner měl krásný proslov a úžasná byla i přednáška P. Jana Balíka "V hlavě jako v úle – aneb jak se vyznat ve svých myšlenkách?"

Foto převzato z <http://tisk.cirkev.cz>

Setkání redaktorů farních zpravodajů v Olomouci

V sobotu 18. dubna se konalo v Olomouci Setkání redaktorů farních zpravodajů a dopisovatelů Oldinu (informátoru olomoucké arcidiecéze) s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem. Tohoto setkání se zúčastnila i část redakce našeho Farního měsíčníku.

Otec arcibiskup mluvil o roli médií v současné společnosti a účastníky setkání podpořil v jejich práci. Zdůraznil, že informace je zároveň i formací, a proto je důležité uvědomit si, k čemu chceme příjemce formovat. O stručný úvod do práce žurnalisty se postarala Monika Vývodová, tisková mluvčí Arcibiskupství olomouckého. O své dlouholeté praxi v redakcích se podělily Marcela Řezníčková, pracovnice Centra pro rodinu AO a Ivana Jenišťová, tisková mluvčí Arcidiecézní charity Olomouc. Jaké starosti a radosti se skrývají za vydáváním farních zpravodajů nám řekly jejich tvůrkyně ze Zábřehu a z Nového Hrozenkova. A zjistili jsme, že ty starosti i radosti jsou všude stejné.

Nakonec na dotazy související s Oldinem odpověděl jeho šéfredaktor Josef Pala.

Setkání přineslo řadu impulsů i pro práci naší redakce. Doufám, že tyto impulsy nezůstanou jen na papíře, ale že se stanou i skutky. A také doufám, že se i vy sami budete snažit zapojit např. svými příspěvky či připomínkami k naší práci na tvorbě Měsíčníku, který je tu především právě pro vás, farníky. A k tomu můžete využít i naši nově zřízenou e-mailovou adresu: redakce.fm@seznam.cz.

J.Z.

NEPŘEHLÉDNĚTE!!! INFORMACE K NÁVŠTĚVĚ SVATĚHO OTCE V ČR 26.-28.9.2009 Praha – Brno – Stará Boleslav

Co znamená návštěva papeže pro Českou republiku, české katolíky a věřící a pro české občany obecně? Jaký význam má papežova návštěva pro ty obyvatele ČR, kteří jsou buď stoupenci jiných náboženství, či se řadí mezi nevěřící? Jaké poselství jim papež může přinést?

Cesta Svatého otce Benedikta XVI. do České republiky je návštěvou nejvyššího představitele kato-

lické církve na zemi. Je to návštěva státní, protože papež je hlavou Městského státu Vatikán, ale zároveň návštěva pastorační: přijede pastýř, aby se setkal se sobě svěřenými lidmi.

Hlavní papežovo poselství je "být nositelem naděje pro každého člověka." Církev je otevřena dialogu s jinými náboženství a nabízí cestu těm, kteří hledají.

(www.navstevapapeze.cz)

„Láska Kristova je naší silou“

Motto a logo papežské návštěvy v ČR vyjadřují téma a ducha návštěvy, stejně jako křesťanský postoj obecně.

Motto zní „Láska Kristova je naší silou,“ Křesťanství nejde o mocenské prosazení, neusiluje o moc a vládu nad kýmkoli, ctí a hájí svobodu každého člověka, je však silné a pevné a vítězí láskou nad každým zlem.

Logo vyjadřuje, že jsme nositelé tradice přemyslovského knížete, sv. Václava, ochránce a dědice české země, který právě tyto křesťanské postoje zastával. Hlásíme se k jeho praporu (viz korouhev), který živě vlaje jako znamení duchovního života našeho národa. Na kopí, které ukazuje vzhůru k trvalým hodnotám a vznešeným metám, vlají také barvy ČR a Vatikánu, neboť jde o státní návštěvu, týkající se celé naší společnosti, která hostí jednu z nejvlivnějších osobností současného světa, hlavu katolické církve.

(www.navstevapapeze.cz)

*Popis korouhve:
černá orlice uprostřed žlutého
a červeno-modrého pruhu.*

Milí farníci,
byla by velká škoda, kdybychom se s vámi nerozdělili o naše vzácné zážitky, které naše střeďeční společenství prožilo od 16. 4. do 19. 4. se svým duchovním otcem Jiřím na Svatém Hostýně. Byl to oktáv velikonočního týdne s nedělí Božího Milosrdenství. Bylo nás devatenáct. Otec Jiří si pro nás pečlivě připravil program na čtyři dny. Hlavní téma - nekonečně nevyčerpatelné "Boží Milosrdenství". A my jsme pozorně naslouchali. A pak před vystavenou Nejsvětější Svátostí rozjímali, děkovali, prosili a zpívali, někdy až do půlnoci. Žádný den nám samozřejmě nescházela ta nejvzácnější a nejdůležitější hodinka - mše svatá. Ve chvílce volna jsme vklouzli pod plášť naší milé Matičky svatohostýnské, do jejího chrámu. Byl čas na křížovou cestu, čas na svátost smíření, ale také na bohatě prostřené stoly i na kávičku. Skutečně nic nám nescházelo, na vše bylo pamatováno. Za to vše díky Bohu. A ne malé díky a vděčnost patří i našemu vůdci k nebi, otci Jiřímu. Bůh mu odplat'. Bude nás přistět víc?

Fr. Solařová

Rozhovor s P. Ryszardem Górowskim, MIC misionářem z Afriky.

Kdy jste se rozhodl stát se knězem právě v Kongregaci kněží mariánů?

Rozhodl jsem se hned po mé základní vojenské službě, když jsem měl 24 let. Ale o kněžství jsem uvažoval již dříve. Že jsem si zvolil právě

mariány „v tom měl prsty“ zřejmě můj tatínek ještě před mým narozením. Ve zkratce vám to vysvětlím. Když měl můj otec 16 let byl odvezen na nucené práce do Německa. Po 5 letech byl osvobozen Američany. Do Polska se však nemohl vrátit. V té době už byli u moci komunisté a každý, kdo přijel ze západu, šel rovnou do vězení. Vykonal vojenskou službu a po ní pracoval v dolech Chesterfieldu v Anglii. V roce 1956 Poláci pracující v Anglii – a bylo jich několik tisíc – organizují pout' do Lurd. V lurdské jeskyni můj tatínek něco slíbil P.Marii: pokud P.Maria zařídí, že se bude moct brzy vrátit do vlasti, že jí věnuje to nejdražší, co bude mít. V té době se situace ve východní Evropě poněkud změnila, v listopadu zemřel Stalin, v Polsku se politická

situace uvolnila. V prosinci se otec vrátil do Polska. (Dva měsíce po pouti v Lurdech!) 17 let neviděl rodiče, nikoho z příbuzných. Měl 33 let. V Polsku poznal mou budoucí maminku. Se svatbou pospíchal. V únoru 1957 se vzali, já jsem se narodil v prosinci téhož roku. Tu lurdskou událost mi tatínek prozradil v den mého kněžského svěcení. Nevím vlastně ani proč jsem zvolil kongregaci Neposkvrněného Početí P. Marie. (V Lurdech P. Maria řekla, „Já jsem Neposkvrněné početí“.)

Kde jste kromě Afriky ještě působil?

Po kněžském svěcení jsem působil chvíli v jedné vesničce v severním Polsku ve svatyni P. Marie Matky Pokoje a měl jsem se tam učit francouz-

sky. Ale neměl jsem moc času, protože jsem tam připravoval muzeum kardinála Wyszyńskiego, který tam byl v 50 letech vězněn. V listopadu 1989 jsem odjel do Belgie, abych se tam naučil francouzsky. Roku 1990 jsem odjel do Afriky. Pracoval jsem ve Rwandě. Mezitím jsem byl také na stáži ve Francii. Pak už jsem působil 9 let v Kamerunu. Poté jsem se ocitl v Římě v našem generálním domě, kde působím dodnes jako propagátor misíí.

Na co se Vás lidé ohledně Afriky nejčastěji ptají?

Nejčastěji se mě lidé ptají, jak tam Afričané žijí.

Jak jste se dostal na misie do Afriky?

V našem řádu, kdo chce jet do misíí, musí napsat žádost na vedení kongregace. Já jsem žádal hned po vykonání věčných slibů a potom pravidelně každý rok. Takže při svěcení mi bylo sděleno, že pojedou do Afriky. Chtěl jsem působit mezi nejchudšími.

Jak jste se musel na misie v Africe připravit?

Příprava na misie byla prakticky pouze jazyková. Během studii jsem byl v kontaktu s misionáři, kteří už v misiích pracovali, psali jsme jim a posílali balíčky s pomocí.

Na co jste si v Africe nikdy nezvykl?

Afričané úplně jinak prožívají čas. Když Afričan řekne, přijdu na setkání, tak přijde, ale klidně se i o několik hodin zpozdí, a diví se, že Evropan je z toho vyvedený z míry. „Však jsem přišel!“ Když Afričan řekne přijdu zítra, může to být zítra, ale může to být i za rok, ale přijde! A proto každou liturgii začínám v dohodnutý čas a nikdy nečekám, protože když třeba prší, zpozdí se všichni.

Byla Vaše práce v Africe nebezpečná? Řešil jste nějaké vlastní konflikty s místními nebo (jako autorita) mezi místními?

Byla to velmi nebezpečná práce, zvláště v době války ve Rwandě. V té době mě držela hlavně důvěra v moje zasvěcení se Pánu Bohu. Přípravou na tyto zkoušky byla moje předchozí práce horníka a také vojenská služba. Největším problémem bylo mluvit pravdu, je to velmi nebezpečné, protože vojenský režim, který tam vládne, pravdu nesnáší. Za to může být i zabít. V Kamerunu jsem měl konflikt s mladými muži. Když jsem prosil, aby neničili majetek farnosti,

zabili mě. Tři týdny jsem nemohl normálně jíst. Moji spolupracovníci chtěli, abych to udal. Určitě by ti mladí muži šli do vězení, ale já jsem to neudělal. Nemohli to pochopit, ale nakonec řekli: „Ty jsi kněz, ty musíš odpustit!“

Jakým způsobem slaví Afričané z vaší bývalé farnosti církevní svátky?

Afričané nejvíc prožívají Popeleční středu, to přijdou do kostela všichni. Dokonce i muslimové a animisté. Největší slavností je, když někdo zemře. To se sejde celá vesnice a prostřednictvím zpěvu a tanců pomáhají duši zemřelého, aby vešla do nebeské radosti. Zlý duch tam nemá místo. Afričané nedávají navenek svůj smutek, právě naopak při velkém bolu se smějí. Vánoce jsou pro ně velkým svátkem a jsou spojeny s jejich přesvědčením, že člověk má předávat život, který dostal od Boha, dál – má mít děti, vnuky.

Zmrtvýchvstání je také velkým svátkem, radují se, že smrt je překonána. Na svátek Všech svatých všichni chtějí, aby kněz posvětil hroby. Hrob má každý u svého domu, v Africe nemají hřbitovy. **Jak skončila vaše osmnáctiletá misijní činnost v Africe? Byl jste odvolán nebo jste požádal o odchod sám?**

Chtěl jsem odjet na odpočinek do Evropy, protože jsem byl nemocen. Během té doby jsem dával exercicie a duchovní obnovy, mluvil o práci na misiích. Náš generální představený mě nabídl, abych zůstal v Římě a vzal si na starost propagaci misíí. A já doufám, že ještě 2 roky budu působit v této funkci a potom bych se rád vrátil zpátky do Afriky.

Již dva roky pracujete v Římě. Co teď v rámci Vaší služby děláte?

Co dělám jsem už řekl. Ale je to velmi únavné stále cestovat. Nemám vlastní auto, používám všechny možné dopravní prostředky a jsem prakticky neustále sbalený a na cestách.

Udržujete stále kontakt s Vaší farností v Africe? Jakým způsobem

tento kontakt udržujete, když ve farnosti nemáte elektrický proud a tedy ani telefon a internet?

Kontakty udržuji s mými farníky přes spolupracovníky, kteří tam působí a to přes satelitní internet. Moji spolubratři vyřizují vzkazy farníkům ústně. Africká misie to není jen kostel, ale také zdravotní středisko, katecheze, škola, je to zároveň i hospodářství. Afričtí muži se mohou naučit různým řemeslům. Děvčata a ženy šití a vaření, péči o děti. Dáváme jim Bibli, ale i pomoc. Kolem každé misie

Co Vám tady v Evropě chybí z Afriky nejvíc?

Nejvíce mi chybí jejich spontánnost, radost, tance a zpěvy. Přestože mají těžké životní podmínky – nepláčou nad sebou a jsou stále optimisté. Zatímco v Evropě vidím hodně smutných lidí.

V naší farnosti jste dva týdny, co jste za ty dva týdny stačil stihnout? Víme, že jste nezaháležel.

Měl jsem hodně promluv jak v kostelech, tak na různých setkáních. Byl jsem například ve škole v Brumově, Nedašově. Setkal jsem se s mládeží. Netušil jsem, že tolik věřících tady na Moravě chodí do kostela, že tolik mladých lidí se zajímá o Boha. Mám z toho velkou radost. Je to můj první pobyt na Moravě. Chtěl bych vám popřát, abyste měli stále srdce otevřená pro Boha, abyste se nikdy nestyděli ukazovat svou víru druhému člověku jak slovy, tak svými skutky. Předávejte svoji víru hlavně dětem a mládeži. Pro rodiče: přeji vám, abyste byli odvážní. Stejně jako své děti učíte mluvit, jako je živíte, jako se o ně staráte, tak jste zavázáni i předávat víru. Amen. Aleluja. Kristus z mrtvých vstal!

Ježíš změnil můj život

Před třemi lety se mi narodila dcera. Byla jsem svobodná matka, nevěřící, zrovna jsem dodělávala vysokou školu. Moje dceruška byla pro většinu lidí z mého okolí výsledkem mé nezodpovědnosti. Život, který jsem vedla, mě nenaplňoval. Upřímně řečeno mi z něj bylo nanic, ale nějak jsem nevěděla, co si s ním počít a jak ho zlepšit. Hledala jsem nějakou cestu, ale stále jsem tápala ve tmě.

Už během těhotenství jsem se rozhodla, že svou dceru nechám pokřtít. V té době jsem poněkud naivně viděla křest jako jedinou možnost, jak jí zajistit lepší život, než jsem vedla já. Přála jsem si, aby Bůh vstoupil do jejího života, i když to přání bylo hodně nekonkrétní a vůbec jsem si nedovedla představit, co by to mohlo obnášet a jak by to probíhalo. Jen jsem nějak podvědomě cítila, že jedině Bůh jí může pomoci, aby její život neproběhl stejně podivně marně jako můj. O sobě a své budoucnosti jsem neuvažo-

vala, vlastní život jsem považovala za zbabraný až do konce. Vůbec mě nenapadlo, že by Bůh mohl pomoci i mně. Dceru jsem nechala pokřtít, ale naše životy šly dál ve stejných kolejích. Vůbec nic se nezměnilo.

Bůh ale zřejmě viděl mé hledání a myslím, že už v té době mě vedl a pomalu připravoval. Přestěhovaly jsme se z Prahy do malého města, kde jsem neznala nikoho, kromě příbuzných, se kterými jsem neměla moc dobré vztahy. Po půlroce jsem cítila, že už dál nemůžu. Všechn čas jsem trávila jen s ročním batoletem, neměla jsem si s kým popovídat, spory s příbuznými nabíraly na intenzitě a navíc jsem musela čelit pomluvám, což pro mě byla naprosto nová věc, protože až do té doby jsem žila v anonymitě velkoměsta. Připadala jsem si úplně bezmocná a vůbec ničemu jsem nerozuměla. Často jsem si přála zavřít oči, usnout a už se nikdy neprobudit.

Ale Bůh jistě věděl, proč mi to dává prožívat. V těžkých chvílích jsem si totiž

opět vzpomněla na Něj, a i když pro mě byl jen abstraktním pojmem, modlila jsem se, aby mi pomohl. A On ve své neskonalé dobrotě moji modlitbu vyslyšel. Poslal mi do cesty mladého křesťana, který mi zvěstoval evangelium. Poprvé jsem pořádně slyšela o Ježíši a o tom, co pro nás udělal, o Bohu Otci a Duchu svatém. Byla jsem ale zatvrzelá a nechtěla jsem tomu uvěřit, nechápala jsem to. Bůh ve mně ale i přesto pracoval a půl roku na to, shodou okolností o Vánocích, jsem vydala svůj život Pánu Ježíši. V tom okamžiku mě úplně zaplavila Boží láska. Nikdy jsem takový pocit nezažila. Cítila jsem se nepopsatelně krásně.

Dát svůj život Pánu byla ta nejlepší věc, co jsem kdy udělala. Ježíš od základů změnil můj život a stále ho mění. Víím, že mu na mně záleží, že mi chce každý den pomáhat a vést mě. A víím, že mu záleží i na mé dceři.

Převzato z časopisu Život víry

„Syti nás tím, čím žili“

11. 6. svatý Barnabáš

Pocházel ze židovské levitské rodiny na ostrově Kypru a protože úzce spolupracoval s apoštoly a jeho činnost byla v první církvi velmi významná, je mu přiznáván titul apoštola. Původně se jmenoval Josef a jméno Barnabáš, znamenající "Syn útěchy", mu dali apoštolé pro jeho povahu a vliv na okolí. Vedle schopnosti utěšovat měl prý i jasnovidecké charisma.

Častěji o něm čteme ve Skutcích apoštolských, které ho představují již ve 4. kapitole. Píše se tam také,

že "měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly" (Sk 4,37). Můžeme říci, že se pak zařadil mezi největší misionáře a v 11.kap. v. 24. o něm říká: "Byl to muž dobrý, plný Ducha svatého a víry; a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu." Prvním jeho působištěm je jmenována Antiochie, kde víru začali šířit věřící utečenci z Jeruzaléma a jeruzalémští zástupci církve do onoho syrského velkoměsta Barnabáše s důvěrou vyslali. Ten se stavil v Tarsu pro obráceného Saula, za něhož se dříve u apoštolů přimlouval a vzal ho sebou. V Antiochii po celý rok hlásali radostnou zvěst a vyučovali velké množství lidí, jak je psáno ve Skutcích.

Z Jeruzaléma přišli do Antiochie proroci s Agabusem, který pod vlivem Ducha sv. předpověděl, že ve světě nastane hlad. Antiochijští věřící kvůli tomu poslali k rukám církevních představených v Jeruzalémě sbírku po svých dvou misionářích. Ti se po splnění svěřeného úkolu vrátili s Janem zvaným Marek zpět. Asi pak v Antiochii nepobyli dlouho, protože ve 13. kap. Skutků se uvádí, že Duchem svatým byli poslání za dalším misionářským dílem do Seleukie a odtud na Kypr. Boží slovo zvěstovali v Salaminách, pak prošli ostrovem do Páfu, kde měli konflikt s kouzelníkem. Pavel po vítězství nad ním převzal iniciativu a i v Písmě se od té doby dostává Pavlovo jméno před

Barnabáše. Snad v této souvislosti je zdůrazňována Barnabášova ctnost pokory. Změna přednosti vadila jen Markovi, který se z Pamfýlie vrátil, zatím co druzí dva spolu pokračovali přes Taurské pohoří do Pisidie a Ikonie. Šlo o obtížné hlásání evangelia s úspěchy, protirečením a pronásledováním.

V Lystře zažili i kuriózní případ, když po uzdravení ochrnutého, obyvatelé začali Barnabáše, jako staršího a majestátního, považovat za boha Zeuse a hlavního přednášejícího Pavla za posla bohů, Hermese. Oba se tomu museli hodně bránit, vždyť kněz Diova chrámu dal přivést k bráně ověčené býky a chtěl je s lidem apoštolům obětovat. Ti dva roztrhli svůj oděv a volali: "Vždyť i my jsme smrtelní lidé jako vy. Zvěstujeme vám, abyste se od těchto smrtelných věcí obrátili k živému Bohu ..." (Sk 14,15). Do toho přišli Židé, kteří apoštoly začali pronásledovat v předchozích městech a přiměli místní obyvatele ke společnému kamenování Pavla. Po příchodu do Derbe se pak z první misijní cesty vrátili přes Lystru, Ikonium a Pisidskou Antiochii. Všude povzbuzovali učedníky a říkali jim: "Musíme projít mnohým utrpením, než vejdemo do Božího království" (Sk 14,22). Při ustanovování starších šlo prakticky o svěcení kněží, případně biskupů, kteří po odchodu apoštolů vedli křesťanské obce.

Do Antiochie se vrátili asi r. 48. Tam narušovali klid lidí obrácení ze židovství, kteří chtěli, aby se věřící podrobovali i obřizce. Barnabáš s Pavlem se sice proti tomu postavili, ale to nestačilo. Byli s nimi vysláni poslové k apoštolům do Jeruzaléma. V Jeruzalémě se po jejich příchodu sešel apoštolský sněm, který definitivně rozhodl, že obrácené z pohanství netřeba nutit k zachování Mojžíšského zákona s obřizkou. Rozhodnutí sněmu bylo pak v Antiochii přijato a obec dál vzkvétala.

Pavel se rozhodl vykonat druhou apoštolskou cestu po církvích Malé Asie. Pozval na ni zase Barnabáše, ale ten nechtěl jít bez bratrance Marka, s čímž Pavel nesouhlasil. Nedohodli se a Barnabáš odešel s Markem na Kypr, zatímco s Pavlem v r. 50 šel Silas. Nedorozumění apoštolů nebylo trvalé, ale poučuje nás, jak osobní důvody mohou narušovat i vztah charakterních lidí s nejvyššími ideály.

V listech z vězení se o Barnabášovi zmiňuje Pavel kladně,

(srov. Kol 4,10n; Flm 24) jako o svém pomocníkovi (2Tim 4,11). Ze zmínky v 1. listě Korint'ánům: "To snad jen já a Barnabáš jsme povinni vydělávat si na živobytí?" (1Kor 9,6) vyplývá, že před r. 57 zase spolu pracovali a Barnabáš byl Korintským obcím znám.

O Barnabášových osudech mnohé údaje chybí. Historikové však pokládají za jisté, že kromě na Kypru hlásal evangelium i v Řecku. Některé pozdější životopisy uvádějí jako jeho působišť i Itálii, o čemž historikové silně pochybují. Je pravděpodobné, že Barnabáš zemřel mučednickou smrtí, podle staré tradice kamenováním a upálením v Salamině u Famagusty na

Kypru, kde se nachází i jeho hrob.

Patron: tkalců, bednářů; Milána a Florencie; ochránce proti sporům, padajícím kamení, krupobití.

Atributy: olivová ratolest, někdy se vyskytuje i kniha *Mnoho věcí pro víru a její šíření se nám zdá těžkých a myslíme si, že to od nás Pán Bůh ani nechce. Dnešní světec oproti tomu nám říká: "Musíme projít mnohým utrpením, než vejdemo do Božího království." Vezmu si to povzbuzení k překonávání překážek k srdci. Vždyť mám následovat Krista i křížovou cestou, chci-li podíl na jeho vítězství nad smrtí.*

Z liturgie

10. 5. 2009

5. neděle velikonoční

„Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.“

1. čtení Sk 9, 26 – 31

2. čtení 1 Jan 3, 18 – 24

Evangelium Jan 15, 1 – 8

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmenu, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

Ozvěna slova:

Obrazem vinného kmene Ježíš naznačuje, že ratolest může žít jen v závislosti na kmenu. To je podmínka přinášení ovoce. Přinášení ovoce neznamená však hromadění dobrých skutků a zvláštních výkonů, ale je projevem hlubokého společenství s Ježíšem. Skrze víru a skutečně žité křesťanství vede cesta k zůstávání v Bohu a zůstávání Boha v člověku. Zůstávání v Bohu není výplodem zbožného citu, ani iluzí přecitlivělého člověka, ale plnost odpovědného vztahu mezi člověkem a Bohem. Toto „naroubování na Krista“ je cílem všeho našeho poznání Boha, našeho vnímání a chápání evangelia, našeho úsilí o prohloubení naší víry. Je to protiklad vůle člověka, který si chce stačit sám, který chce žít jen a pouze

ze sebe, který nestojí o to být naroubován na Krista. Takový člověk se však musí obejít bez Božího života. A to v praxi znamená bez odpuštění, bez milosti, bez věčnosti v Bohu. Je to krutá daň, ale Bůh na ni člověka upozorňuje, a když potom takovouto ratolest, která nenese ovoce odřezává, nemůže si člověk stěžovat.

7. 6. 2009

Slavnost Nejsvětější Trojice

„Křtíte ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“

1. čtení Dt 4, 32 – 34. 39 – 40

2. čtení Řím 8, 14 – 17

Evangelium Mt 28, 16 – 20

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na Horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

Ozvěna slova:

I když je v Písmu svatém zmíněn pojem „trojjediný Bůh“, nalezneme k této záležitosti narážky. Ježíš, ačkoliv byl opravdu a plně člověkem, se zároveň cítí být „se svým Otcem“ zvláštním způsobem jedno a slibuje svým přívržencům Ducha, který není jen jakási síla, ale posvěcuje, uvádí do pravdy, je pomocník a utěšitel. Ježíš říká svým učedníkům: „Jděte do celého světa a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Je v tom zvláštní jednota a rovnost, a přece různost, ne prostá zaměnitelnost. Ale stálo by za to žít pro Boha, kterého bychom byli schopni plně pochopit svým lidským rozumem? Milující Bůh je sám láska. Ač jediný, obsahuje společenství. Ukazuje se nám jako živoucí, tvořivý, v němž je vztah a setkání, znalost a láska, příklon a přijetí,

kteří se projevují vůči člověku tím, že Bůh z lásky vychází ze sebe, jen aby mohl být nablízku člověku a setkat se s ním. V pohledu na Boha se nám objasňuje, co je člověk, který je stvořen k obrazu Božímu. Člověk je ve své nejhlubší podstatě nastaven na společenství, a proto musí bez setkání s Bohem a s lidmi zůstat nenaplněný a prázdný. Teď můžeme pochopit, proč je na zemi mezi lidmi láska, náklonnost, něžnost, vztahy a společenství: to sám Bůh vylil na tento svět svoji podstatu, celé stvoření dýchá jeho Duchem.

Slovo Boží v liturgii:

17. 5. 2009 6. neděle velikonoční“

1. čtení Sk 10, 25-26.34-35.44-48

2. čtení 1 Jan 4, 7-10

Evangelium Jan 15, 9-17

21. 5. 2009 Slavnost Nanebevstoupení Páně

1. čtení Sk 1, 1 – 11

2. čtení Ef 4, 1 – 13

Evangelium Mk 16, 15 – 20

24. 5. 2009 7. neděle velikonoční

1. čtení Sk 1, 15 – 17. 20 – 26

2. čtení 1 Jan 4, 11 – 16

Evangelium Jan 17, 11b-19

31. 5. 2009 Slavnost Soslání Ducha svatého

1. čtení Sk 2, 1 – 11

2. čtení Gal 5, 16 – 25

Evangelium Jan 15, 26 – 27; 16, 12 – 15

11. 6. 2009 Slavnost Těla a Krve Páně

1. čtení Ex 24, 3 – 8

2. čtení Žid 9, 11 – 15

Evangelium Mk 14, 12 – 16. 22 – 26

Úmysly Apoštolátu modlitby - květen

1. Aby se laici a křesťanské komunity stali odpovědnými podporovateli kněžských a řeholních povolání.

2. Aby nově založené katolické církve byly vděčné Pánu za dar víry, připravené podílet se na všeobecné misii církve a nabízely své možnosti k hlásání evangelia na celém světě.

3. Aby sdělovací prostředky šířily ve společnosti ducha pravdy a krásy, vzájemnou lásku a spravedlnost

Úmysly m?i svatých na m?síc kveten - červen 2009

11. Po 7:30 za + Jiřinu Bařínkovou, vnuka Vojtřška, rodiče z obou stran a žívou rodinu
 12. Út 18:00 za + rodiče Dornákovy, tři + dcery, tři + zetě, dar zdraví a Boží požehnání pro žívou rodinu
 13. St 16:30 za + Jaroslava Miklase, + syna Františka, za dar zdraví, pomoc a ochranu pro žívou rodinu
 14. Čt 18:00 za + manžela Františka, + syna, + rodinu Kolínkovu, Boží ochranu pro žívou rodinu
 15. Pá 18:00 za + rodiče Marii a Josefa Lysáčkovy, syna Josefa, rodiče Juřicovy a za žívou rodinu
 16. So 7:30 za + rodinu Křížkovu a Prášilovu a Boží požehnání pro žívou rodinu

17. Ne 7:30 za Marii a Antonína Ovesných, žívou rodinu a duše v očiřtci
 9:00 za + manžela Jana Hořáka a žívou rodinu
 10:30 za farníky
 18. Po 7:30 za + rodiče Lysákovy, + děti, duše v očiřtci a Boží požehnání pro žívou rodinu
 19. Út 18:00 za + rodiče Josefa a Andělu Lysákovy, jejich + dceru Marii a za žívou rodinu
 20. St 18:00 za + Vladimíra Floreše, + rodinu Nesázalovu, + rodinu Konečnickovu, ochranu a pomoc Boží pro žívou rodinu
 21. Čt 7:30 za živé i + z rodiny Figarovy, Dobiášovy a Suché
 18:00 za + Petru Sábou, dva + dědečky a Boží požehnání pro žívou rodinu
 22. Pá 18:00 za žívou a + rodinu Terrajovu
 23. So 18:00 za + rodinu Křížovu, Švachovu a za duše v očiřtci

24. Ne 7:30 za + rodiče Julii a Josefa Štěpančikovy, + Josefa Hůdka, + syna Josefa, pomoc a ochranu Boží pro žívou rodinu
 9:00 za + Karla a Boženu Janáčovy, Vincense Peška a za žívou a + rodinu
 10:30 za farníky
 25. Po 7:30 za Zdeňka Sourala, dvoje + rodiče a za duše v očiřtci
 26. Út 18:00 za + Stanislava Šenkeříka, dvoje + rodiče a za + Františka Slováka
 27. St 18:00 za + Julii Klimšovou, + manžela a vnuka a za + rodiče Šuráňovy
 28. Čt 18:00 za + rodiče Kubišovy a Boží požehnání pro žívou rodinu
 29. Pá 18:00 za + Martu a Bohumila Miklasovy a Boží požehnání pro žívou rodinu
 30. So 7:30 za + Annu a Aloise Vaculíkovy, syna Stanislava a Boží požehnání pro žívou rodinu

31. Ne 7:30 za + Kristynu a Františka Šenkeříkovy, za duše v očiřtci a Boží požehnání pro žívou rodinu
 9:00 za + Josefa Lysáčka, Teodora Bolču, za duše v očiřtci a za žívou rodinu
 10:30 za farníky
 1. Po 7:30 za rodiče Bližňákovy, + zetě Jaroslava, snachu Jarku, + tři vnuky, za duše v očiřtci a Boží požehnání pro celou rodinu
 2. Út 18:00 za + Valenta Bernáta a za + rodiče Novotné
 3. St 18:00 za + rodiče Hořákovy, jejich syna Pavla, + zetě Richarda, pomoc a ochranu Boží pro celou žívou rodinu
 4. Čt 18:00 za + rodinu Juřicovu a dar zdraví pro žívou rodinu a za duše v očiřtci
 5. Pá 7:30 za nemocné
 18:00 za živé a + členy živého růžence
 6. So 7:30 za + manžele Machů a za duše v očiřtci

7. Ne 7:30 za + rodiče Kbelcovy, na poděkování za 70 let života a za dar zdraví a Boží požehnání pro žívou rodinu
 9:00 za děti přístupující k 1. svatému přijímání a za jejich rodiče
 11:00 za farníky
 8. Po 18:00 za + Veroniku a Kryštofa, za žívou a + rodinu Divošovu
 9. Út 18:00 za + rodinu Papícovu, + Jana Kolínka, + Františku Sívkovu a dva + bratry
 10. St 18:00 za + Josefa Kolínka, dvoje + rodiče a Boží požehnání pro celou žívou rodinu
 11. Čt 7:30 za + Marii Kubišovou, jejího manžela a + dceru
 18:00 za + manžela, + rodiče Pagáčovy a Divošovy a za žívou rodinu
 12. Pá 18:00 za + Jana a Marii Surých, + rodiče a Boží požehnání pro žívou rodinu
 13. So 15:00 za + Antonína Illka, za rodinu Illkovu a Kostkovu
 14. Ne 7:30 za + Bedřicha Nevřiku, dvoje + rodiče, ochranu a Boží požehnání pro rodinu
 9:30 za farníky

V Sidonii

16. 5. So za + Věru Kostkovou a + rodiče
 23. 5. So za + rodiče Maňákovy, Minářovy a + děti
 30. 5. So za + rodinu Machů a Maryášovu
 6. 6. So za + Josefa Běleje - 1. výročí - a + manželku Aničku
 13. 6. So za Boží ochranu a pomoc pro důchodce ze Sidonie

*Duchu Stvořiteli,
 obnov me,
 Duchu lásky,
 dej mi veřnost,
 Duchu přavďy,
 vzdal ode me lež
 a pokřytectví.
 Duchu moudřosti,
 doved me k přavému
 poznání,
 Duchu síly,
 posilni me,
 Duchu svetla,
 řozjasni me,
 Duchu,
 který všechno
 oživuješ
 a všemu dáváš pohyb,
 Duchu pokoje,
 obnov svet.*

